

Nemusím

(Michal Hirko / Michal Hirko)

Kvapka za kvapkou lenivo steká,
slnko topí mráz, tráve biely závoj zvlieka.
Kohút víta ráno a veža bije šesť,
hladná krava bučí, lebo nemá čo jesť.

Dvadsať rozospatých očí do neba hľadí,
„Chvála ti, Pane“, občas im to aj ladí.
Pravačkou do prs: „Odpusť mi hriech“.
Boh topí vinu, to preto ten smiech.

**Nemusím, nemusím stále len snívať,
musím len málo, ináč nemusím nič.
Môžem sa zbaliť a kludne si dýchať,
robiť len to, na čo mám práve chtiť.**

Je po Všetechsvätých a šípky sú zrelé,
vtáci sú preč, ostali cowboyské ciele:
do ruky vidly, začína boj,
pred prvým snehom treba rozhádzať hnoj.

Skúsil som všeličo a stačí mi málo,
nie to, čo má prísť, ani čo sa už stalo.
Život si vychutná, kto žije „dnes“,
vravia to vtáci a vraví to les.